

2. másodlagosan azzal, hogy elutasította az ügyvéd és az ügyfél közötti érintkezés bizalmassága védelme elvének a közösségi jog terén történt jelentős fejlődés tekintetében történő újraértelmezését, megsértette a védelemhez való jog védelmére vonatkozó, valamint a jogbiztonság alapvető elvét (C. szakasz); továbbá
3. harmadlagosan megsértette az EK 5. cikket (a hatáskörök elosztásának elvét), valamint a nemzeti eljárásjogi szuverenitás elvét (D. szakasz).

(¹) EBHT 1982., 1575. o.

A Conseil d'État (Franciaország) által 2007. december 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Commune de Sausheim kontra Pierre Azelvandre

(C-552/07. sz. ügy)

(2008/C 37/29)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: Commune de Sausheim.

Alperes: Pierre Azelvandre.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A „géntechnológiával módosított szervezetek kibocsátásának helyszíne” alatt – amely a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról szóló, 1990. április 23-i 90/220/EGK tanácsi irányelv (¹) 19. cikke értelmében nem kezelhető bizalmasan – az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nyilvántartott földrészletet kell e érteni, vagy pedig olyan nagyobb földrajzi egységet, amely megfelel akár annak a községnek, amelynek a területén a kibocsátásra sor kerül, vagy akár még ennél is kiterjedtebb egységnek (járásnak, megyének)?
- 2) Abban az esetben, ha a helyszín alatt az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nyilvántartott földrészletet kell érteni, a közrend védelmére vagy a törvény által biztosított egyéb titokvédelemre vonatkozó fenntartásra lehet e hivatkozni a kibocsátás helyszíne helyrajzi számának hozzáférhetővé tételével szemben, az Európai Gazdasági Közösséget – jelenleg Európai Közöség – létrehozó Szerződés 95. cikke, a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről

szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK irányelv (²), vagy a közösségi jog valamely általános elve alapján?

(¹) HL L 117., 15. o.

(²) A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 41., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 375. o.).

2007. december 13-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-556/07. sz. ügy)

(2008/C 37/30)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Nolin és M. van Heezik meghatalmazottak)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság – mivel elmulasztotta a halászat megfelelő ellenőrzését, vizsgálatát és felügyeletét, különös tekintettel az egyes fajok kifogására szolgáló eresztőhálók tilalmára, és mivel nem gondoskodott arról, hogy az eresztőhálók használatára vonatkozó közösségi szabályozást megsértők ellen megfelelő intézkedéseket hozzanak – nem teljesítette a 2847/1993 rendelet (¹) 2. cikkéből és 31. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, valamint a 2371/2002 rendelet (²) 23. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, 24. cikkéből, valamint 25. cikkének (1) és (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével a Bizottság azt kifogásolja, hogy az alperes nem megfelelő módon alkalmazza a halászatra vonatkozó közösségi szabályozást. Ez a nem megfelelő alkalmazás abban áll, hogy egyrészt a francia hatóságok a „thonaille”-t (tohhal halászására szolgáló háló) nem tekintik eresztőhálónak, pedig a thonaille technikai jellemzői miatt ilyen, a közösségi szabályozás által tiltott hálónak minősül. Az a tény, hogy a thonaille úszó horgony segítségével stabilizálható, e tekintetben nem releváns, mivel e stabilizáció nem akadályozza meg, hogy a thonaille a tengeri áramlatok vagy a szél hatására elsodródjon, hanem csak azt éri el, hogy a thonaille a horgonyok és a nehezékek segítségével fennmaradjon a lehető legnagyobb hatékonyság elérése és a víz felszínén való pusztta vízszintes elterülés megakadályozása érdekében.

A kötelezettségesség másrészt az egyes fajok kifogására szolgáló eresztőháló használatára vonatkozó tilalom betartásának biztosítása érdekében alkalmazott, hatékony ellenőrzési rendszer hiányában áll, valamint a megállapított jogsértések megbüntetésére vonatkozó intézkedések hiányában. Az ellenőrzések csak a közösségi szabályozásnál kevésbé szigorú nemzeti szabályozás betartására irányulnak, és a kiszabott szankciók az említett szabályozás megsértése esetén enyhék, valamint nem rendelkeznek kellő visszatartó erővel.

(¹) A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EKG tanácsi rendelet (HL L 261., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 70. o.).

(²) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.).

2007. december 17-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-559/07. sz. ügy)

(2008/C 37/31)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: M. Patakia és M. van Beek)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel hatályban tartotta a polgári és katonai nyugellátásról szóló görög törvénykönyvnek a férfiak és nők számára eltérő nyugdíjkorhatárt és minimális szolgálati időt előíró rendelkezéseit – nem teljesítette az EK-Szerződés 141. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Bizottság, miután megvizsgálta a polgári és katonai nyugellátásról szóló görög törvénykönyv hatályos rendelkezéseit, megállapította, hogy azok akként rendelkeznek, hogy a nők a férfaitól eltérő korban és az előírt minimális szolgálati idővel kapcsolatban eltérő feltételekkel jogosultak nyugellátásra.
2. A Bizottság a Bíróság ítélezési gyakorlata alapján úgy ítéli meg, hogy az említett nyugdíjak, amelyeket a volt munkavállaló a munkáltatótól a köztük fennállt munkaviszonyra tekintettel kap, az EK 141. cikk értelmében vett díjazásnak minősülnek. Ezenkívül, az említett nyugdíjrendszerek sajátossága folytán, amelyek a nyugdíjat a megszerzett szolgálati időtől és a munkavállaló nyugdíjazás előtti munkabérétől teszik függővé, az ellátásban részesülő nyugdíjasok – a Bizottság szerint – „a munkavállalók külön kategóriáját” alkotják, miközben a nyugdíjrendszer finanszírozása és kezelése az EK 141. cikk alkalmazása szempontjából nem meghatározó tényező.
3. Hasonlóképpen, a Bizottság szerint nem teljesülnek az EK 141. cikknek az alulreprézantált nem számára a szakmai tevékenységek folytatásának megkönnyítését célzó bizonyos előnyök nyújtásáról szóló (4) bekezdésének alkalmazásához előírt feltételek.

Jelen esetben az említett rendelkezések nem járulnak hozzá azoknak a problémáknak a megoldásához, amelyekkel a nőknek szakmai életpályájuk során szembe kell nézniük, hanem épp ellenkezőleg: megkönnyítik a munkaerőpiacról történő kivonulásukat.

4. Ezenkívül az államszervezet működése zavarainak kockázataira vonatkozólag felhozott igazolás és ennek következtében átmeneti rendelkezések előírása a Bizottság szerint nem meggyőző, minthogy egyrészt a tagállam számára ebből esetleg adódó gazdasági következmények önmagukban nem indokolják a közösségi jog szabályai alkalmazásának időbeli korlátozását, másrészt pedig a Görög Köztársaság lényegében nem bizonyította a felhozott működési zavarok fennállását és mibenlétét.
5. Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy a Görög Köztársaság – mivel hatályban tartotta a polgári és katonai nyugellátásról szóló görög törvénykönyvnek a férfiak és nők számára eltérő nyugdíjkorhatárt és minimális szolgálati időt előíró rendelkezéseit – nem teljesítette az EK 141. cikkéből eredő kötelezettségeit.